

rifkus, kõikidel suud lahti lauldes ja palludes, agga laulmist egga pallumist ma'p kuulnud; ilmalikku kõnnet ja juttu olli allati kuulda. Õppetaja tulli kantsli peale ja hakkas jutlust piddama; mo silma ees teggid kõik, nagu kuleksid sure hõleqa, agga mo kõrwa ees nende tühjad mõtted ei lõppenud lobbi-
semast. Üks naesterahwas, käed ristis ja silmad kantsli pole pöördud, hüüdis omma mõttega wal-
juste: „Mumukse Krööt on ikka wanna sassaiea! näh, ni hilja wast tulleb kirriku, ja õppetab lapsi seddasamma rummalust! — Jummal tämmatud, sedda minna küil ei te!“ Sedda ütles ühhe naese kohta, kes omma kahhe tütreaga olli hiljaks wibinud ja nüüd rahwa wahhelt waerwalt eddasi sai. Meed, kelle jurest ta möda läks, hüüdsid omma mõttes siit ja sealt: teine kitis et parrem hilja tulla, kui kirri-
kus käimata jada; teine laitis sedda nõu; kolmas pilkas, et naese tütreid liig uhkeste ehitatud; nel-
jas küsis omma mõttes: „ei tea kas ta mo kanga walmis kuddunud?“ — Naene isse leidis wimaks tütardega kohta ja kummardas nüüd isäa meie pal-
wet luggema. Agga selsammal ajal temma mõt-
ted kiskendasid wägga ühhe nore naese pärrast, kes temma ees seisiss: „polle ma albimat ellukast näinud, kui Timpraja Anne! ikka toppib ennast ette, et peaks temma illu ja rikkust nähtama! agga mis sest näitad? — Ladduw tühhi illu ja üllekoh-

tune rikkus! ei ja sinna sest õnne egga Mart!“ —
Sel ajal olli ka temma Jõsameie loetud, ta ütles Amen ja tõusis ülles. — Parremat kät seina äres seisiss wanna mees, se watas teise pole ja temma mõtted kõnnelesid nõnda: „Si tea, kust Tulwestki Kustu sedda rahha wõtnud, naesele pühhadeks kõikjagu riet osta? kõriis käib ka õige jagge-
daste, agga ei maksja kellelegi wõlgu! ota koer, ei ma need 5 rubla sulle ei kingi!“ — Wanna eide-
kenne istus kantsli al nurkas, se kõnneles enneses ja minnu kuuldes nõnda: „Karel on ikka hea laps olnud, agga kust saaksin temmale naese? istun siin jo tuudi kaks ja arwan, agga ei leia! küil on karri tüdrukuid ümberringi, agga kõik kõlwatumad!“
— Nõnda olli rahwa mõtlemiste kõnne; sest tulli ni suur kärrin, et jutlussest ei olnud sõnna kuulda. Esiotsa olli siiski weel parrem, pärrast tagga pah-
hem, sest et mittu, kes esite süddamest tähhele pannid, pärrast ka hakkasid tühja mõtlema. Siis arwati ülles, palju rahha taskus, seal peti aru-
kuida wanna hobbune saaks norema wasta ärra-
wahhetatud, ehk millal heima tööd tulleks kätte wõtta. Teises kohhas jälle üks mees tulletas mele, kuida ta omma sõbraga kõnnelelnud. Mitme tü-
druku mõtted püüdsid siit ja sealt, et poisid neid hästi tähhele panneksid! üks kinnitas ennese ees: „eks Peter lubband mind wõtta!“ teine